

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig starte med det sidste først.

Til hr. Jacob Buksti: Altså alene det, at hr. Jacob Buksti udfolder sådan et engagement i den her debat for at forklare, at Nævnet har truffet en forkert prioritering af sine midler, understreger jo, hvor fuldstændig absurd det her er. Vi taler altså om, at regeringen ønsker den danske valuta afskaffet. Vi taler om en stor national beslutning om, hvorvidt vi skal beholde vores egen valuta, eller vi skal kvitte vores egen valuta og overtage euroen her i Danmark. Og så er det et stort problem for Socialdemokratiets politiske ordfører, at man ovre i Nævnet har prioriteret forkert, så man ikke bevilger de 800.000 kr., der mangler, for at man kan få lavet en uvildig rapport om konsekvenserne ved at overtage euroen.

Det burde da være sådan, at Folketingets partier sagde: Her har vi et råd, Rådet for Europæisk Politik, det blev etableret efter nej i 1992, det består af både tilhængere og modstandere. De er enige om at sammensætte en gruppe af folk med forstand på tingene, der skal lave en rapport om konsekvenserne, hvis Danmark kvitter kronen. Jubii, den skal vi da bare have lavet. Det gør man ikke. Man siger: Det er andres problem, det vil vi ikke forholde os til, det er af en anden kasse, pengene skal tages.

Det synes jeg altså er noget, der sætter tinge-
ne i relief. Så kan man diskutere, hvor mange penge det er, Økonomiministeriet har. Regeringsapparatet har altså rimelig mange penge at gøre godt med til mange forskellige formål, og det er jo ikke kun fra de 5 mio. kr.'s bevillinger, at der kommer euroinformation fra regeringen og kampagne for at få kvittet kronen.

Så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, som spørger om det her med, hvad målsætningen er for skattepolitikken. Målsætningen er, at skatter og afgifter ikke må stige, og målsætningen er, at hvis der er en skat eller afgift, der stiger, så er der en anden, der skal sættes ned. Den målsætning synes vi i Dansk Folkeparti er prisværdig, og vi tror på, at hvis vi kan holde bl.a. Venstre fast i den, så er vi kommet et stykke hen ad den vej vi ønsker.

Så er det rigtigt, som det står, at det ikke er nogen udtømmende liste, vi har præsenteret i vores ændringsforslag. Jeg glæder mig altså til den kritik, der vil komme af Enhedslisten. Så vidt jeg er orienteret, er der stillet ét ændringsforslag af Enhedslisten, som i øvrigt ligesom

Dansk Folkeparti stemmer imod finansloven. Der må vel også komme en stor kritik af, at man ikke i ændringsforslaget kan se sådan en udtømmende liste. Det er vel egentlig ikke så unormalt, at det er sådan, det foregår herinde.

Så vil jeg sige til fru Grete Schødts, at hun behøver såmænd ikke at være så ked af det. Jeg ved ikke, om statsministeren lytter med, og om det kunne være farligt for fru Grete Schødts at erkende, at vi har været i stue sammen, for jeg erindrer det flere gange; men jeg skal prøve at granske min kalender og så give fru Grete Schødts besked.

Jeg vil så i øvrigt meget gerne med ud og se, hvor der skulle være ledige plejehjemspladser. Jeg kan selvfølgelig ikke klart sige, at der ikke er en enkelt plejehjemsplads, der ikke er besat et sted, hvor det er meget, meget dårlige forhold. Billedet, som jeg kender det, når jeg kommer rundt, er altså, at plejehjemspladserne fuldt ud er besat, og at der er ventelister til at komme på plejehjem. Det er billedet, og det betyder, at der ikke er mulighed for at komme i egnet bolig, hvis den ældre altså ønsker en plejehjemsplads. Det er derfor, vi i Dansk Folkeparti ønsker, at der skal bygges flere plejehjemspladser.

Så vil jeg bare sige til hr. Poul Erik Dyrlund, at erfaringen viser mig, at når der er noget, der ifølge hr. Poul Erik Dyrlund er lysende klart, så skal man ikke gå ind i en nærmere diskussion med hr. Poul Erik Dyrlund om det. Det ville blive en meget lang filosofisk diskussion, kan jeg forudse.

Peter Duetoft (CD):

Så kom finansloven i hus og tillykke til finansministeren for det.

Det blev jo det forventede kludetæppe. Det var jo meget forudsigeligt, man kunne jo se på de emner, som partierne tog op allerede i den allertidligste fase, at det ville være svært at skruer et stort forkromet forlig sammen, og derfor blev det jo så altså kludetæppet.

Forhandlingsmåden synes jeg, man kan diskutere. Jeg er ikke sikker på, at finansministeren også næste år bør bruge den meget decentrale facon, der blev brugt i år. Jeg synes, det var svært at have det store overblik hele tiden. Det kan godt være, at finansministeren havde det, men jeg synes også, at det ville være rart med en mere central gennemførelse og en mere central følgen de forhandlinger op, der er rundt omkring. Men det er jo bare teknik, som man kan vende tilbage til.